

KOSICKÝ ZPRAVODAJ

Rocník XVIII.

3/2023

obec@kosice.cz

Vrzáňovy Kosice 15.7. 2023

DS Klicpera Chlumeck nad Cidlinou 26.8. 2023

Ročník XVIII. č. 3/2023

Adresa: Kosice 66
503 51 Chlumeck nad Cidlinou
Tel.: 495 499 456
Email: obec@kosice.cz
IČO: 268933

Úřední hodiny:

Pondělí 17:00 – 19:00
Středa 18:00 – 19:00

Počet obyvatel: 350

Počet popisných čísel: 161 z toho obývaných 130

Starosta: Libor Dašek
Místostarosta: Václav Bareš
Zastupitelstvo: Mgr. Ernest Kúr
MUDr. Vladimír Brzek, Ph.D.
Bc. Martin Klouček
Jiří Homola
Ing. Otakar Vondrouš

Uzávěrka příštího čísla: 1.12.2023

Vydává obecní úřad Kosice
Adresa: Kosice 66
503 51 Chlumeck nad Cidlinou
Tel.: 495 499 456
Email: obec@kosice.cz

Redakční rada: Mgr. Irena Brzková,
Libor Dašek, Václav Bareš
MUDr. Vladimír Brzek, Ph.D.
Grafická úprava: MUDr. Vladimír Brzek, Ph.D.
Příspěvky zasílejte na email:
IrenaBrzkova@seznam.cz
vbrzek@seznam.cz

Redakce si vyhrazuje právo na grafickou a gramatickou úpravu příspěvků, případně na jejich krácení. **Příspěvky zasílejte ve formátu WORD, písmo Times New Roman 11, foto samostatně..**

Obsah

Zprávy z obce	3
Činnost SDH	4
Klub seniorů	5
MS Cidlina	6
Kultura v obci	6
Ohlédnutí za Vrzáňovými Kosicemi	6
Guláš od „Cyklotýmu Kosice“	8
Cesta za bronzem na MS	9
3. vzpomínka na divadlo v Kosicích	11
DS Klicpera Chlumeck nad Cidlinou	13
Historie	14
Oznámení, otevírací doby	16

Zprávy z obce

Zprávy z obce

V návaznosti na článek z minulého čísla, bych Vás chtěl informovat o situaci se sběrným dvorem za prodejnou Hruška. V současnosti je již nainstalovaná vjezdová brána, osvětlení dvora a kamerový systém se záznamem. Tímto bychom chtěli vyzvat naše spoluobčany, aby z každého čísla popisného nahlásili na Obecním úřadě jedno telefonní číslo, které bude vloženo do elektronického systému ovládání vrat. Každému, kdo své telefonní číslo poskytne, bude předáno telefonní číslo, na které, když zavolá, tak se vrata otevřou a po dobu 4 minut zůstanou otevřeny. Vstupní branka vedle vrat zůstane uzamčena. Dvůr je osvětlen LED reflektorem s pohybovým čidlem. Prostor dvora bude také monitorován kamerovým systémem z důvodu prevence a udržování pořádku a čistoty. Žádáme také všechny uživatele tohoto dvora, aby zde udržovali pořádek, odpad vkládali pouze do kontejnerů k tomu určených, a ne vedle nich. Bude tam také přemístěn kontejner na staré oblečení. Věříme, že kapacita kontejnerů je pro potřeby naší obce dostatečná.

Dokončili jsme také výměnu všech svítidel veřejného osvětlení v celé naší obci. Nyní probíhá zkušební provoz a budou ještě provedeny technické úpravy v nastavení svítidel. Na několika vytipovaných místech budou ještě doplněny nové lampy. Současně s tím také provádíme údržbu a drobné opravy systému místního rozhlasu.

Na místní komunikaci z obce směrem na Třesice, jsme instalovali nové dopravní značení včetně dopravního zrcadla. Důvodem byly opakované dopravní nehody v tomto úseku. Dále jsme opravili a zpevnili cestu směrem na Kvočnu. Tímto bych chtěl poděkovat firmě Stavoka Kosice, a.s. a Rekom Nový Bydžov, a.s. za provedení stavebních prací a zejména panu Jaroslavu Huškovi a Pavlu Peřinovi za vstřícný přístup. Máme ještě v plánu tuto lokalitu v podzimních měsících osázet stromy.

Libor Dašek

Z činnosti Jednotky požární ochrany Kosice

I v uplynulých měsících jsme měli několik výjezdů, a to především k požárům. V červenci jsme zasahovali u požáru strniště v obci Chudeřice, kdy pozorný občan jedoucí vlakem zpozoroval kouř a zavolał na tísňovou linku. Další výjezd v měsíci červenci byl mezi Bydžovskou Lhotkou a obcí Kosičky, na požár osobního vozidla, které při dopravní nehodě vzpláło a s ním i pole s obilím. V srpnu opět výjezd na požár, tentokrát do obce Barchůvek, kde za obcí vzpláło pole s obilím. V září byl jeden výjezd, a to opět do Barchůvka, tentokrát na požár stavebního stroje.

V srpnu jsme se zúčastnili VI. ročníku dvoudenního celostátního setkání hasičů a jejich techniky s názvem Pyrocar v Přibyslavi. Sjelo se přes 360 ks techniky a automobilů a akci navštívilo skoro 40 tisíc návštěvníků.

Libor Dašek

Klub seniorů

Čas utekl jako voda a narozeniny 30. července v neděli slavil v naší hospodě Pod lipami Zdeněk Volejník. Přijel s harmonikou a vylepšeným vozem bouchem. Po štamprličce se zpívala seniorská hymna a paní Alena nám nosila na stůl naložený hermelín, který byl výborný. Po této dobrotě si Zdeněk vzal harmoniku a následoval sled písniček, které všichni známe a rádi si je zazpíváme: Hledám galánečku, Malý hošík černovlasí, Co je to za děvčátko, Talisman lásky, a ještě hodně jiných písniček. Na p řání často spolu s Pepou Bešíkem hrají a zpívají písničku Dakota (Jupí čerte), která se všem líbí.

V neděli 27. srpna v naší obecní hospodě zahrál Zdeněk na harmoniku Otovi Vondroušovi, protože měl svátek. Po tradiční štamprličce zahrál Pod našimi okny teče vodička, protože v ní je skrytá seniorská hymna, a tak si ji všichni ve stoje zazpívali. Na stůl jsme dostali dobré utopence a ještě něco dobrého a už jsme si zase zazpívali: Nám je to jedno, Čtyři páry bílých koní, Kdybych byl ptáčkem a hodně těch našich starších písniček, které si s námi zazpívali i kosické seniorky, které sedí vedle nás u stolu a také popřály Otovi hodně zdraví.

Václav Rychnovský st.

Dobrý den - tak nějak se mi hlavou honí...

ZAJÍMAVÁ POZVÁNKA NA SETKÁNÍ seniorů regionů Cidlina, v našem případě zaujala!

Tož - vyrazili jsme s manželkou do Mlékosrb. Nejeli jsme do místa pro naši rodinu neznámého! V kostelíku, v těsné blízkosti prostoru před místní hospodou - místem sešlosti, se 9. 6.1946 moji rodiče vzali!

Byli jsme takřka mezi prvými hosty, zaparkovali jsme přesto již mezi hustou řadou automobilů, a zamířil do stínu slunečnicků! Ledva jsme dosedli, byli jsme vítáni báječnými koláčky...

Během několika chviliek se k našemu "kosickému" stolu posadilo příjemné společenství našich sousedů, seniorů! Cítíce se jako "místní", jsem s nadšením poslouchal příběhy, historky - nejen našich, ale i průběžně přisedajících kamarádů Kosičáků z Napolis, Lužce, Mlékosrb a dalších obcí regionů...

Hlavou mi v těch chvílích letěly myšlenky o pospolitosti, srdečnosti a přátelství! Jenom nedávno jsem odpovídal na dotazy katastrálního úřadu v Hradci Králové. Znovu jsem tedy listoval starými doklady, které konstatují stavbu našeho domu v souvislosti s rokem 1927, kdy tuto novostavbu začali obývat prarodiče, v té době se šestiletým synkem - mým tátou!

Možná, že si položíte otázku - proč všechny ty předešlé řádky!? Důvod je prostý - při pohledu na všechny ty, v mnoha případech vráscité tváře, jsem cítil, že jsem jednou z nich. Jedním z vás...

Snaha o příspěvek do "KOSICKÉHO ZPRAVODAJE".

Jindřich PULMAN - Kosice 97

MS Cidlina

První sobotu v září měl mít myslivecký spolek první hon na kachny, na který zvou přátele z okolních MS. V letošním roce to bylo jinak, protože nám kachny z rybníku Roška zmizely. Částečně to bylo tím, že nebyly očkovány proti botulismu a uhynuly, něco slovila škodná a částečně odešla na řeku, nebo na jinou vodní plochu. Hon byl odvolaný, a tak jsme se sešli 2. září odpoledne na společném posezení na chatě v Měníku. Na chtě nám Silvestr Paško ogriloval moc dobrá kuřata a k tomu jsme měli dostatek dobrého piva, Jagermaistera a i jiné tekutiny. Ke kávě byly trubička od Boženky, a tak se celý večer vydařil.

Práce na nás čekala na celé září. Byli jsme likvidovat na polích Agropodniku v řepě vyběhlici. Jinak se v tento čas loví všechna škodná zákonem povolená, dále pak divočáci, kachna divoká, husa polní, holub hřivnáč, srnec obecný srna i srnče. Jinak máme dost práce kolem políčka a chaty v Měníku.

Václav Rychnovský st.

*Kultura v obci***Ohlédnutí za 14. ročníkem festivalu „Vrzáňovy Kosice“**

Letošní, v pořadí již 14. ročník festivalu dechoých hudeb „Vrzáňovy Kosice“ proběhl z mého pohledu takřikajíc standardně. Všichni zúčastnění již ví, co a kdy dělat, takže se žádné překvapení nekonalo. Přesto za zmínku stojí dvě zcela rozdílné věci, které se normálu vymykaly. **První** bylo mimořádně teplé a slunečné počasí, kdy teploty dosahovaly 33 stupňů bez mráčku a hrozilo, že se to fatálně projeví na návštěvnosti. Všichni pamatujeme, jak příchozí obsazovali nejprve místa zastíněná lípami a plastové židle na slunci zůstaly neobsazené. Propad návštěvnosti sice skutečně nastal, neboť šlo o meziroční pokles o 129 návštěvníků, nicméně o fatální pokles se nejednalo. Navzdory slunečnému peklu dorazilo i tak 357 platících diváků a díky sponzorskému zajištění akce lze hovořit o tom, že jsme se i s finanční stránkou vypořádali se ctí. **Druhou** věcí byl rekordní rozpočet festivalu, kdy jen honoráře účinkujících představovaly 129.700,-- Kč. Rozhodující podíl na tom měl poslední účinkující – Kumpanovi muzikanti, jehož věhlas přesahuje hranice ČR. Jak jsem již uvedl, naštěstí jsme byli rozpočtově připraveni a všechny náklady spojené s festivalem uhradili.

A tak jako již tradičně, když nadešla festivalová sobota 15. července, po uvítacích projevech starosty Libora Daška a mé maličkosti, festival odstartovala ve 13:00 hodin dechová hudba „Podkověnka“ pod vedením kapelníka Ládi Nováka z Chlumce nad Cidlinou. Sólisty byli osvědčení Jára a Ruda Mikuškovici. Domovská kapela opět potěšila kosické publikum a nevím, zda jde pouze o můj subjektivní dojem, ale troufnul bych si zhodnotit, že vyzněla nad očekávání velmi kvalitně. Ve 14:30 hodin pak taktovku převzal Ladislav Šauer a Pardubická šestka, kterou jsme již před mnoha lety v Koticích uvítali. Spolu s Ladislavem Šauerem zazpívala Lenka Kondášová a tato kapela opět prokázala, že se kvalitní dechovka dá produkovat i v 6 muzikantech. Mimochodem si dovolím malou vsuvku, když jsem u těch malých formátů. Nedostižnými přeborníky jsou jistě Jirka Vojtěch (tuba) a Jarda Perný (ostatní dechové nástroje) jako duo, které zahráje nejen dechovku, ale i ostatní žánry k plné spokojenosti posluchačstva. A to není utopie, neboť jsem je osobně slyšel na jedné oslavě šedesátin. Na festival je ale pozvat nemůžu, protože by se na pódiu cítili osamocení a posluchači by měli pocit, že příliš šetříme a ochudili jsme je o pořádný ansámbl. Třetí kapelou, která v 16:00 hodin nastoupila byla shodou okolností taktéž kapela pardubická, a sice Pernštejnka. Jejich kapelník Vladimír Černý se bohužel nemohl dostavit, ale i tak za účasti sólistů Anety Šilhánkové, Romana Slavíka a Tomáše Kyncla zahráli a zazpívali, jak se patří a za to sklidili v Koticích zasloužený potlesk. Tato dechovka, kterou dlouhá léta podporoval již zrušený pardubický pivovar, nyní hledá nové zázení a budiž jí tedy přáno, aby toto nelehké období brzy překonala. Vyvrcholením programu má být vzácný host, a tím se letos stal Vlado Kumpan se svojí kapelou Kumpanovi muzikanti. Na pořad přišli v 17:30 hodin a po mnoha přidavcích končili před půl osmou. Faktem je, že mnozí posluchači byli zklamáni tím, že jejich vystoupení nebylo zpívané, což bylo způsobeno dovolenými a tomu musel být přizpůsoben program. I tak ale nadchli svojí profesionalitou, což jistě ti, kdo vydrželi až do konce, museli uznat. A tak si myslím, že vše proběhlo, jak mělo a co se nepovedlo, budiž nám odpuštěno.

Závěrem musím poděkovat a rád tak činím, našim partnerům, bez nichž není možné uspořádat žádnou kulturní akci tohoto formátu. Je to obec Kosice, která připravila nově zrekonstruovaný areál, čímž zvýšila komfort návštěvníků festivalu a zejména kosickým patriotům, Václavu Barešovi a Pavlu Peřinovi. I když je největším sponzorem pan Václav Bareš, obě tato jména zcela dominují a patří jim za to náš velký dík. Zvláštní dík v letošním roce patří poprvé Královéhradeckému kraji, který byl letos poprvé požádán o individuální dotaci na tento projekt a radní ji schválili, takže je mi ctí oznámit, že 14. ročník proběhl poprvé za finanční podpory Královéhradeckého kraje.

Příprava 15. ročníku je v přípravné fázi a již dnes mohu sdělit, že je naplánován na sobotu 20. 7. 2024, přičemž jako hlavní hvězdu mám již potvrzenou moravskou kapelu Bojané. Další podrobnosti budou v příštím zpravodaji.

Petr Vrzáň za Vrzáňovy Kosice, z. s.

Guláš od „Cyklotýmu Kosice“

Když uslyšíte slovo „cyklotým“, můžete si představit ledacos.

Třeba družstvo profesionálních sportovců, zdolávajících na svých kolech ikonický průsmyk Col duTourmalet, na nejznámějším etapovém závodě planety - Tour de France.

Nebo výcvikové středisko mládeže, kde se připravují největší talenty cyklistiky na své první mistrovské závody.

Cyklotýmu Kosice, jehož členy jsou, jak známo, také kamarádi z bližšího či vzdálenějšího okolí, se ale netýká ani jedna z uvedených možností.

Zdolali jsme sice ne jeden průsmyk, včetně alpského Gerlosu, projeli Zillertálským údolím, stezkami podél Dunaje i rovinami kolem Balatonu, brázdili Šumavou, Krušnými horami i Beskydy, ale naše výkony jsou většinou podpořeny elektromotorky, takže ač jsme chvílemi podávali výkony přímo světové, do Guinnessovy knihy rekordů se určitě nezapišeme.

Ostatně není to ani naším cílem nebo snem.

Tím důvodem, který nás spojuje, je radost z pohybu, čas strávený v partě lidí, kteří jsou nám blízcí, a to nejen věkem, ale i sdíleným pohledem na život a vyznávajících podobný žebříček hodnot.

Náš život se totiž netočí jenom kolem kol.

Jednou z pravidelných akcí, kterých se účastníme, je i vaření guláše při tradičních hudebních festivalech, které se konají v naší obci.

Pravda, není to pro nás žádná soutěž, ani komerční záležitost.

Je to čistokrevná sponzorská akce.

Když jsme přemýšleli, kdo by měl být příjemcem vydělané částky, dospěli jsme k závěru, že by to měly být děti.

Když budou vědět, že na ně myslí nejen jejich nejbližší, pomůže jim to jistě i k získávání pocitu určité sounáležitosti s komunitou ve které vyrůstají.

A když pak řeknou některé babičce nebo dědečkovi, kterého náhodou potkají na návsi: „Dobrý den“, nebo „Ahoj“, může to být s vědomím, že ten děda či babka na ně občas taky myslí a ten pozdrav si zaslouží, protože i když jsou cizí, tak přece jenom tak nějak patří do „té naší party“.

A až vyrostou, třeba, aspoň někteří z nich, si vzpomenou a začnou taky „vařit guláš“.

Já vím, možná je to naivní představa, ale uznejte, že není úplně nemožná.

Že příklady táhnou, je přece známá věc.

Občas slyšíme otázku: „A proč to vůbec děláte, (ono to asi nebude tak úplně zadarmo co)?“

Pravda, takhle napřímo se nikdo nezeptá, ale tu skrytou část věty spolehlivě vytušíte.

A jak na to reagujeme?

Zasmějeme se tomu a dál to neřešíme.

Rozhodující nejsou představy lidí nepřejících, nebo pochybujících, rozhodující je výsledek.

Kdyby byla ta možnost, určitě bychom těm pochybujícím dali šanci zapojit se, aby mohli vidět všechno, jak se říká „v přímém přenosu“.

Ono je to vlastně celkem jednoduché.

To se nakoupí suroviny, na které se všichni členové týmu složí, ať už prostřednictvím příspěvku svých firem, nebo soukromých „kapes“, nebo obojí.

Pak se den předem připraví vývar, nakrájí maso a na vozík naloží potřebné vybavení, aby se ráno nemuselo vstávat moc brzy.

V den „D“ se všichni sejdou a celý den kmitají kolem kotle, výdejního pultu nebo dřezu, aby v podvečer, s pocitem smysluplně stráveného dne, odevzdali do rukou představitelů obce částku, kterou za celý den vydělali.

Bývá to částka pětimístná.

Můžete namítnout, že v rozpočtu školky je to jen kapka v moři a určitě budete mít pravdu.

Ale to není důležité.

Náš příspěvek je jen pomyslnou třešničkou na dortu, něčím, co má udělat radost.

Důležité je, že na sebe lidé myslí a dokážou udělat něco, čím se vzájemně podporují.

Na první pohled to možná úplně není vidět, ale z těchto drobných střípků se skládá ten pocit, že někam patříte, a když bude zle, víte že na to nezůstanete sami.

A když si tohle člověk uvědomí, ví, že to úsilí rozhodně stálo za to.

Tak – příště na guláši – přátelé!

Váš Cyklotým.

Cesta za bronzem na mistrovství světa

Tak to na konec kariéry cinklo! Ale od začátku..

Na podzim 2022 mi zazvonil telefon s tím, jestli se ještě jednou nechci v létě podívat do světa a reprezentovat Českou republiku na Mistrovství světa mažoretek 2023. Moje odpověď byla jednoznačně „ano“. Od „mažoretkování“ jsem měla 5 let pauzu, takže jsem s mladšíma holkama naskočila celkem do rozjetého vlaku. Takových, které jsme si myslely už v roce 2018, že vystupujeme naposledy, bylo v našem týmu víc (mimo jiné i Anička Zhřivalová z Napolis, díky které jsem se objevila v letošní sestavě). V únoru nás čekala kvalifikace na ono mistrovství světa, které se konalo v Hradci Králové na Slávii. Daly jsme dohromady za necelé 3 měsíce úplně novou skladbu a jely zkusit štěstí. A ono to vyšlo. V Hradci jsme získaly druhé místo, které nám zařídilo postup přímo do anglického Liverpoolu na mistrovství světa. To už byla obrovská zodpovědnost. Postupně jsme skladbu začaly upravovat, až byla připravená k reprezentaci.

Těch pár měsíců uteklo jako voda, a najednou bylo 7. srpna a my nastupovaly v Chlumci na nádraží do autobusu – směr Liverpool. Jely s námi ještě holky mladší – Střípky, takže to byl takový velkozájezd. Čekala nás dlouhá a náročná cesta. Ve Francii jsme nestihly náš trajekt a další měl vyjet asi za 3 hodiny, takže jsme se v 1 ráno probraly lehkým tréninkem, abychom nedorazily úplně rozlámané.

Zhruba po necelých 30 hodinách jsme dorazily na místo, kde nás čekala trenérka Dana Svobodová (z Chudeřic) s dcerou Verčou, která již v předešlých dnech soutěžila na světovém poháru v twirlingu, kde nám taktéž neudělala ostudu! Holky nás krátce protáhly po městě k hale (konkrétně se soutěž konala v M&S Bank Arena Liverpool) a začal další trénink. Nečekaně, po tolika hodinách v autobuse, jsme byly totálně vyčerpané, takže trénování v tuto chvíli bylo naše největší noční můra.

Druhý den už byla na programu naše kategorie.

Hned ráno jsme teda šly na plac, kde jsme nechaly všechno a krátce po nás šly i Střípky, takže jsme to měly oba soubory rychle za sebou. Měly jsme tak zbytek dne čas na projití města. Vyhlášení nás čekalo hned další den odpoledne. Nervozita by se dala krájet. První vyhlásili kategorii, ve které byly Střípky.

Mistři světa v juniorské kategorii! Už teď jsme byly rády za holky. Naše kategorie – seniorská se vyhlášovala hned po nich. Organizátoři vyhlášovali všechna místa – od posledního osmého po první. Sedm, šest, pět, čtyři.. Stále nezaznělo jméno našeho souboru. Tři! Czech Republic – Olešnické mažoretky! Nevěřím! USA, Francie, Norsko, dvakrát Anglie! Tyhle všechny země jsme porazily. Před námi se umístily Chorvatky – odvěké rivalky a Pražské mažoretky, které před ostatními odskočily o mnoho bodů. Zbytek dne se už jen slavilo.

Poslední den jsme brzy ráno naskákali do autobusu a jeli do Londýna na výlet. Tam jsme strávili celý den a večer jsme se vydali na cestu domů, která utekla úplně skvěle oproti cestě do Anglie.

V Chlumci nás krásně přivítali představitelé města, rodiče, kamarádi a sourozenci. Zazpívali jsme si, bouchli pár šampaňských a zase jsme se dali každý svojí cestou.

Ještě jednou bych chtěla poděkovat celému týmu, jak jsme to dobře zvládly a s jakou grácií některé z nás zakončily aktivní kariéru a rodičům za podporu, jak doma z gauče, tak z hlediště v hale. Hlavní dík patří trenérkám Daně Svobodové a její pravé ruce Kačence Kovářové.

Nyní Olešnické mažoretky pořádají nábor pro slečny narozené v letech 2016 a 2017. V případě zájmu neváhejte nás kontaktovat na e-mailovou adresu mažoretky.olesnice@seznam.cz. Budeme se těšit na všechny nové mažoretky!

Valentina Kúrová

3. Vzpomínka na divadlo v Kosicích.

Když se začíná nacvičovat nové divadlo, je to vždycky svátek.

Herci jsou plni adrenalinu, a energie z nich přímo srší.

S časem však postupně ubývá a když se zkouší příliš dlouho, může úplně vymizet. Pak nastává problém hru úspěšně dovést k premiéře a soubor udržet pohromadě.

Tohle ovšem kosickým divadelníkům v roce 1961 nehrozilo ani náhodou.

Inscenací, o které je dnes řeč byla tehdy Maryša.

Tuhle hru nacvičovali s velkou odpovědností.

Jednak proto, že se jednalo o premiéru na novém jevišti v hostinci „U Hatlů“, ale také proto, že touhle hrou spolek obnovoval činnost po delší přestávce.

A protože si pečlivě zaznamenávali termíny zkoušek, můžeme dnes vědět, že jich do premiéry absolvovali celkem 23.

Podle záznamů se mnohé, zvláště v závěrečné fázi, protáhly dlouho přes půlnoc.

Herci se snažili vložit do svých rolí všechno, čeho byli schopni a jejich vůle se zhmotnila v opravdový úspěch. Režisér Ota Daněk mohl být na své světecké po právu pyšný.

Nejen, že byl sál při premiéře plný do posledního místečka, ale zájem byl tak velký, že se musely konat ještě čtyři reprízy, aby se na všechny zájemce dostalo.

Soubor potom, mezi jinými, dostal i pozvání k účinkování v Brništi.

Předpokládám, že většina čtenářů ví, že Brniště je obec nedaleko České Lípy, kam se v rámci osídlování pohraničí po druhé světové válce přestěhovala řada rodin z Kosic i okolních obcí.

Když se shledají rodáci, bývá to vždycky setkání radostné a většinou také dlouhé. Než se proberou všechny události nové a vzpomínky na ty staré, zabere to docela dost času.

Toto pravidlo se potvrdilo i když dorazili kosičtí ochotníci do Brniště.

Nemalý vliv na to měl určitě i fakt, že s sebou přivezli také kapelu Karla Vrzáně, která po představení, v místním hostinci, vyhrávala k tanci i poslechu až do ranních hodin.

Obnovení činnosti se tedy podařilo a divadelníci začali přemýšlet o dalších hrách. Snažili se vybírat kusy kvalitní, ale vždycky se řídili tím, že hrají především pro své diváky a jejich radost.

Kosické publikum jim bylo vděčné a představení vždy navštěvovalo v hojném počtu.

Když něčemu věnujete čas a energii, jakou divadlo bezesporu vyžaduje, většinou dojdete na rozcestí a začnete přemýšlet i o tom, kdo bude ve vaší činnosti pokračovat.

A jinak tomu nebylo ani u kosických divadelníků.

V té době působila v Kosicích, jako učitelka v místní škole, Alena Chmelíková.

Byla zapálenou divadelnicí.

Už na svém předchozím místě (byla ředitelkou jednotřídky v Podolibečích) obnovila činnost tamního kdysi velice aktivního divadelního souboru a její zásluhou se tam divadlo opět hrálo každým rokem.

Nebylo proto divu, že se i v Kosicích brzy stala přední herečkou a hybnou pákou souboru ale také režisérkou dětského divadelního kroužku, se kterým pravidelně připravovala pohádky pro děti.

O této významné osobnosti v dějinách kosického divadla možná ještě bude řeč, ale teď se vraťme k tomu, kdo v Maryše účinkoval.

Hráli:

Vávra	Václav Malík	Hostinský	Ladislav Kohout
Maryša	Alena Chmelíková	Pomocník	Jiří Režný
Francek	Ladislav Hušek	Rekruti :	Josef Pavelka
Lízal	Jindřich Vrzáň		Vlastimil Vendler
Lízalka	Libuše Tichá		Zdeněk Lauer
Horačka	Jarmila Homolová	Sedláci :	František Huňáček
Babička	Míla Tomešová		Václav Sejkora
Děvečka	Bláža Schovancová		Josef Kohout
Hrdličková	Božena Stará		Jaroslav Hatla st.
Hrdlička	Ladislav Schovanec	Policajt	Vladislav Bareš
Mlatkyně	Ludmila Svobodová		

Mlatkyně
Hudebníci: Míla Melicharová
Karel Vrzáň
Stanislav Bičičtě
Jaroslav Hartman
Stanislav Šanda

Režie
Scéna
Masky
Náповěda
Ota Daněk
Zdeněk Kalousek
manž. Samkovi
Jan Hašpl

Ladislav Hušek a Alena Chmelíková

Václav Malík

DS Klicpera Chlumec nad Cidlinou Vás srdečně zve na komedii

ŠVAGŘIČKY

ANEB
PŘÍBUZNÉ SI NEVYBÍRÁME

Eric Assouls

Francouzská komedie.
Na oslavu nového domu se sejdou tři bratři
i se svými manželkami. Oslavu naruší příchod
Francieho mladé sexy sekretářky Natálie,
která „zpestří“ rodinnou sešlost.

Osoby a obsazení:

bratři
Yvan advokát - Vojtěch Nevačilec
Francie podnikatel - Jan Petrovický
David zubař - David Štefl

jejich manželky
Mathilde - Eva Šimonová
Nicole - Soňa Fibacherová
Christelle - Michala Suchánková

Francieho sexy sekretářka Natálie - Martina Etlhová

Režie: Eva Šimonová a kolektiv
Scéna: Josef Křížek a kolektiv
Kostýmní apokryfy: Jana Tučková
Zvuk a světlo: Lukáš Pavol, Milan Hanouš,
Janetka Hlída, Tomáš Růžička a Jakub Šaroun
Návodě: Helena Křížová, Jana Křatochová

DIVADELNÍ SPOLEČNOST
KLICPERA
CHLUMEC NAD CIDLINOU

Historie

93.

naše starých pšev 3015 zl.

2. To se zaplacení té žně ceny dočtyř tak kupující hned při vyhodbení svého konduktu do
 se guntovní mární ..... panovní Chumec stáčil ^{patruat} patruat set stáclých pšev ..... 1515 zl. těch pat-
 klíny žio stácl stáclních ale .... 500 zl. cietávojí na tomto guntu proti pilletnu vyponovčí a 5% úvotr-
 301 dlu T rávní sthu dobrověnu vyjclclm, se kalyby on stácl v placcní ..... ráhavy se povu-
 něš 500 zl. káclal a znovu Cuetcll se mu po prapradutcl chitě narpatcl pústcl se slavy, úrácl
 to znovu má' be dclbclho vyponovclní a pústclního ráhovění' hued ten kapítal v estě eel-
 kucí právní' vynahatcl, kde on se dvojnclmú dclbcltu va 18. října 179 z anclla pústclby.
 thavy těch narajicovovavých 1515 zl. kclclé kupující sde per konduktum v nyclpšovclnu
 právnou spúctovcl ..... dím' onchúavavcl 3015 zl.

3) Týjma' kupující múnó toho na sckú mclclomč ..... nacyj po 3 zcl. 30 x mclclé púcl .....
 ---- k papravcl:
 To jclhovní štáclavcl púšvnu 8 zcl. 45 x
 - - - - - na vojcl 5 - - - - - 40 - - - -
 Amcl pš. - - - - - 1 - - - - - 18 - - - -
 Kalcíne 7 - - - - - 8 - - - -
 Václavon na vojcl 9 zcl. 18 - - - -
 Amcl štclly pš. m' Václavon 10 zcl. 44 - - - -

keď také staré knihovníčkové chli' str. ist. č. 13 3. májce 1 234. 1/2

ponáma 7 - - - 2

na 10 - - - 2 1/2. 1/2

4. Návratí tehd' volí a hltb' přecháze' na knihy jeho od dne 1. srpna 1809, nebo po litovských
přívích pověrače' ten prováje' - - - Keltovky a do poleauého july č. 1.

5. Závazně se knihy ' Mateji Keltovky' jeden kus pole, vda' ledyckých výstavku ra toho sed-
le cesty laiči'ho pole, též na - - - stávek k jeho užívání předchází které' prováze'
Mateji Keltovky a ne ke knihám přivádnu.

6. Pověrače' Jan a Lidmila Zmůvské svídky ra ten rok 1809 nájem s toho přikobokelo
stavku poleauého tak také všechny daně' ročníkové' se poleauého decemb. 1809,
kvalovské daně' do poleauého letok 1809 - - - a zejména' povinný budou.

7. Chtěly při - - - - -, vyhovění' kontraktě, stouple a stělu' časů knihy se svého
něst' bude.

K potvrzení toho jsou stě' kontrahující strany oten kontrakt který také do knih guntro-
ních stělu' být' může' nejenom vlastnoróčné' propisy ale i svobody k propisu, snas-
ně' dovidady. Jmé' a stat v Chlumci na nehuostovským kanceláři panství Chlumec
dne 19. června 1809.

Jiří Škuna k. rukou svého syna Jana Škuny.

Oznámení, otevírací doby

Obecní knihovna

Otevřeno každou středu: 18 - 19 hodin
Veřejný internet

Pošta Kosičky

Po	7,30 - 11,00	12,00 – 16,30
Út	7,30 - 11,00	
St	7,30 – 11,00	12,00 – 16,00
Čt	7,30 - 11,00	
Pá	7,30 - 11,00	

Prodejna Hruška Kosice

P o	~~6,30~~ - 16,30
Ú t	~~6,30~~ - 16,30
S t	~~6,30~~ - 16,30
Č t	~~6,30~~ - 16,30
P á	~~6,30~~ - 16,30
S o	~~7,00~~ - 10,30

Obecní hospoda, otevírací doba od 1.10. 2023

Po	18,00 – 21,00
Út	Zavřeno
St	18,00 – 22,00
Čt	Zavřeno
Pá	18,00 – 22,00
So	18,00 – 22,00
Ne	18,00 – 22,00

Co nás čeká

2.12. 2023 rozsvěcení vánočního stromu

Prosíme všechny občany, aby udržovali pořádek kolem kontejnerů na plasty, papír, sklo a kovové plechovky od nápojů.

Sběrný dvůr je otevřený vždy v sobotu po svozu odpadů od 10,00 hodin do 12,00 hodin.